

[Leif Hermann]

og lign. tidligere måske har været noget lovlig stift; der har været tale om lidt for usynlige politiske mål i planlægningen, og der har været for lidt opstilling af, hvad der var af faktiske problemer.

Det er jo rigtigt, men jeg synes også godt, at der kunne være tilføjet én ting, nemlig demokratisering, og for nu at tage fat på nogle af de ting, som jeg allerede ved denne første behandling kan stille ministeren i udsigt at han kan få os med til, vil jeg godt sige følgende:

Demokratiseringselementet spiller en afgørende rolle for os, og derfor skal folk have noget at vælge imellem. Det kan ikke nytte noget, at man afskaffer alternativmuligheden i regionplanlægningen ud fra den noget særprægede antagelse, at den alligevel ikke har været brugt. Den blev jo brugt i første omgang ved førstegenerationsregionplanerne, men siden har man åbenbart mistet tilbøjelighed og lyst til at præsentere folk for valgmuligheder. Jeg går ud fra, at synspunktet kan deles af det liberale parti herinde, der ustandselig taler om forbrugerens valgmuligheder som afgørende.

Det andet forhold, jeg vil nævne, er, at en politisk proces, en diskussion med forvaltningen, hvad enten det nu er amtsrådet eller kommunalbestyrelsen, udmærket kan ende i en bindende konklusion. Jeg har svært ved at indse, at der er nogen særlig mening i, at man fastlægger en ikke-bindende recipientkvalitetsplanmålsætning, som havner i regionplanen, for at kommunalbestyrelserne skal kunne lave nogle ikke-bindende spildevandsplaner, der ganske vist ikke må stride imod regionplanmålsætningen. Det er, som om man stiller en stige op, hvor der mangler en 3-4 trin, og det er i den sammenhæng åbenbart fra fabrikantens side ganske bevidst, at der mangler en 3-4 trin på den stige.

Der mangler noget logik i dette her, hr. miljøminister, og vi håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få den klare logik frem.

Dernæst vil vi have en aktiv offentlighed omkring disse ting. Man skal ikke bare have at vide, at nu ligger det til afhentning henne på amtsrådskontoret eller på kommunalbestyrelsens kontor, vi vil have en aktiv offentlighed. Man skal gå ud og sælge disse ting til borgerne.

I det omfang, det bliver sådan, at kvalitetskravene f.eks. i recipientkvalitetsplanlæg-

ningen indarbejdes i regionplanerne, vil vi endvidere have nogle bestemte krav til, hvordan det skal formuleres, så vi sikrer os, at vi ikke får udflydende krav stående som regionplanretningslinjer. Ganske vist skal disse retningslinjer fortsat godkendes, og det er da udmærket, men ikke desto mindre er det jo en krumtap, ja, det kan risikere at blive det eneste bindende overhovedet, som f.eks. beskyttelsen af vores vandløb skal hænge på, ud over enkeltsagsbehandlingen.

Hvis ministeren har problemer med recipientkvalitetplanerne – og det kan jeg såmænd godt forstå han kan have – vil vi være villige til at diskutere faste emissionsnormer inden for en bestemt årrække, f.eks. for bestemte brancher.

Endelig skal jeg tilslutte mig hr. Løvig Simonsens bemærkninger om, at amtsrådene skal have regionplankompetencen tilbage for så vidt angår lavprisvarehusene. Som ministeren formentlig har noteret sig, er en af konsekvenserne af den i øvrigt udmærkede landsbykonference, ministeren afholdt, jo den, at jeg har kaldt industriministeren i samråd, fordi industriministerens syn på lavprisvarehuses virkninger for landsbysamfundene åbenbart er i klar modstrid med en lang række andres, formentlig herunder også miljøministerens eget synspunkt.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Ved den oprindelige fremsættelse af dette forslag, dengang da det hed L 144, udtalte flere ordførere, at der kunne blive behov for at lade det ligge sommeren over. Sådan gik det som bekendt også. Men formålet med forslaget er stadig det samme, nemlig at smiddiggøre zonelovgivningen på de områder, hvor det har vist sig forsvarligt, idet ingen af os naturligvis er interesseret i mere bureaukrati end strengt nødvendigt.

Til gengæld kan disse lempelser også betyde, at der viser sig områder, hvor det er nødvendigt at stramme bestemmelserne op. Der er jo som bekendt gjort visse erfaringer i de forløbne år. Desuden var en af forudsætningerne for lempelserne, at første omgang af lovgivningen for hele apparatet var tilendebragt. Forhåbentlig kan ministeren i dag give os en orientering om, hvornår denne forudsætning forventes at være opfyldt.